

kom — og da de mærkede, at det gjaldt deres hele Eksistens, reiste de en Bevægelse for at faae en Bane ind i deres eget Opland, ikke for at erobre Noget, men for at beholde det Meste af, hvad de havde. Det maa erindres, at allerede ved Horsens—Tørring-Banen gaar der Lidt bort, men naar den forlængeres, vil Veile være total ruineret. Man reiste derfor en Bevægelse for at faae en Bane fra Veile til Give, og som Exempel paa de Offre, der blev budt, skal jeg nævne, at den lille By Veile med 8000 Indbyggere tilbød at tilskøde 300,000 Kr. og endda skaffe privat 100,000, altsaa 400,000 Kr. Jeg tror, at man vil indrømme, at det er rigeligt nok. Et Sogn som Salling, der ligger 1½ Mil borte og kun har 2,000 Indbyggere, tilbød ikke mindre end 80,000 Kr., og nogle Sogne mod Vest, der helst vilde blive i deres Forbindelse med Veile, gif saa gladelig ind paa at støtte Bevægelsen fra Veile. Saaledes kom Forslaget om en Bane fra Veile til Give, men Undersøgelserne have desværre vist, at naar Sporvidden skal være den samme som ved Statsbanerne, vilde det koste mindst 1,200,000 paa Grund af de uhyre Bansteliigheder ved Greisdalen. Disse Benge have de ikke. Veile Amtsraad, der i Forveien har forløftet sig temmelig haardt paa Horsens—Suelsminde-Banen, har hidtil ikke været villig til at give Noget til Veile—Give-Banen. De antage dog, at man vil forandre sin Stilling, dersom Lovforslaget vedtages. I saa Tilfælde vil Stillingen være den, at Horsens—Tørring-Banen er sikret. Veile—Give-Banen er 4½ Mil lang og vil, dersom den skal have samme Sporvidde som Statens Baner, koste 1,200,000 Kr., og der er da utvivlsomt ikke Andet for, end at man paany maa henvende sig til Staten om at faae større Tilskud, thi det kan Egnen ikke udrede, og det bør den heller ikke udrede, det er for Meget for en forholdsvis fattig Egn. Forøvrigt er det min Mening, at Veile—Give-Banen vil navnlig til Kultivering af et stort jernbanetomt Rum i de udstrakte Hebeegne, hvor der ogsaa gaar en Mærgebane, have meget stor Indflydelse. Jeg skal saaledes ophvise, at Nørvang—Tørrild-Herred omfatter omtrent 20 Kv.-Mil. Banen vil ikke komme dem alle til Gode — Horsens—Tørring vil hjælpe Noget — men den vil komme cirka 14 Kv.-Mil til Gode med en Befolkning af femten Tusinde nogle Hundrede og et Hartkorn — det er ikke stort, Hebeegnene have jo ikke meget Hartkorn — af cirka 2,500 Tønder. Vedtages altsaa dette Lovforslag, vil Følgen være den, at Horsens—Tørring faaar Sit, men Veile—Give kan ikke faae Sit, dersom

man skal blive ved de samme Anlægssummer som tidligere, med den samme Sporvidde. Nu kunde man sige: Lad dem da forlade dette System, det faae de Lov til efter dette Forslag, de behøve ikke at have samme Sporvidde som Statsbanerne. Det kunne de gjøre, men derved er den Mulighed affaaet, at det kan blive Andet end en Lokalbane, og de Herrer ville vistnok indrømme, at naar man kommer til Give, er man halvveis til Herning og stærkt paa Vei mod Vestbanen. Det er Egnens Tanke, og det har Ringkjøbing og Veile Amtet ansøgt om, at der maa gaa en Bane helt igjennem dem. Altsaa forlader man den almindelige Sporvidde, følger deraf, det kan aldrig blive Andet end en lille Lokalbane, men det er meget muligt, naar nærværende Lovforslag vedtages, at det alligevel ad den Vei kan lykkes, naar man faar det nærmere undersøgt, at komme til en ikke saa lidt mindre Anlægssum af en 7—800,000 Kr. Antager man, at Statskassen vil give 100,000, og udsteder man Præferenceaktier til omtrent ½ Million, er der en Mulighed for, at Resten kan staffles. Jeg faae helst en Statsbane fra Veile ud mod Holstebro, thi jeg fastholder, at det vilde være den Plan, der tilfredsstillede alle Interessjer bedst, men jeg maa erkjende, at der kan være lange Udsigter dertil, og jeg skal derfor efter Omstændighederne anbefale Forslaget til videre Fremme i dette Thing. Med disse Ord skal jeg paa Grund af den knappe Tid slutte mine Bemærkninger.

Breinholt: Jeg beklager, at dette Lovforslag som saa mange andre, vi behandle i denne Tid, kommer til os paa saa fremrykket et Tidspunkt, at det, hvis det skal føres igjennem, ikke kan Andet end, om jeg saa maa sige, jages igjennem. I saa Henseende er jeg enig med det ærede Medlem for 9de Kredts (Suel), der først talte, at en saadan Gjenmemjagen tiltaler mig meget lidt. Jeg har havt Velilighed nok til at udtale det i de sidste Dage, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men skal blot bemærke, at det høie Thing ganske vist gjen-tagne Gange har truffet Afgjørelser i saa Henseende, der stod i Strid med min Anskuelse, og det lader mig antage, at man heller ikke kan være saa utilbøielig til at fremme nærværende Lovforslag. Det er Grunden til, at jeg i al den Hast, som Tiden kræver, vil antyde nogle meget korte anbefalende Momenter. Jeg tror, der er en virkelig Trang til de foreslaaede Baner i de Egne, de angaa, jeg tror, at disse Baner er Betingelse for en Grøde, Opvæxt og Opkomst i disse forud med Samfærdselsmidler